

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715201720
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715201720.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľa: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Prievidza, Matice Slovenskej č. 10, 971 01 Prievidza, IČO: 30 807 484, proti odporcovi: E.. Y. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX P., občan SR, o zaplatenie sumy 531,10 €, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala na tunajšom súde dňa 06. 02. 2015 žalobu, ktorou sa domáhala zaplatenia sumy 531,10 €. Navrhovateľka ako oprávnená podala dňa 29.03.2006 návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora E.. Y. F. proti povinnému na podklade exekučného titulu, rozhodnutie zo dňa 27.10.2005 na vymoženie sumy vo výške 22.104,00,-- Sk (733,71 €), rozhodnutie zo dňa 21.11.2005 na vymoženie sumy vo výške 10.264,00,-- Sk (340,70 €), rozhodnutie zo dňa 18.08.2005 na vymoženie sumy vo výške 89.583,00,-- Sk (2.973,61,71 €), rozhodnutie zo dňa 13.12.2005 na vymoženie sumy vo výške 8.390,00,-- Sk (278,49 €). Exekúcia bola vedená pod č. Ex 411/2006. Navrhovateľka z priebežného vyúčtovania zo dňa 23.04.2014 vydaného súdnym exekútorom H.. R., povereným zastupovaním odporcu zistila, že povinný zaplatil na účet E.. Y. F. sumu 531,10 €, vymáhaná pohľadávka ani čiastočne do dnešného dňa nebola poukázaná oprávnenému. Navrhovateľka však stále eviduje nedoplatok z exekučného konania vo výške 4.326,51 €. Z uvedeného vyplýva, že odporca túto sumu zdržiava u seba.

Tunajší súd rozhodol platobným rozkazom č. k. 18C 59/2015-11 dňa 24. 02. 20150 tak, že návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovel. Proti vydanému platobnému rozkazu podal odporca včas odpor s odôvodnením, v ktorom uviedol, že súdny exekútor zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone exekučnej činnosti ako štátny orgán a teda podľa zák.č. 514/2003 Z.z.. v mene štátu koná Ministerstvo spravodlivosti SR vo veciach náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 05. 08. 2015 a to výsluchom navrhovateľky a listinnými dokladmi. Pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti odporcu v súlade s ustanovením § 101 ods.2 O. s. p. Predvolanie na pojednávanie bolo odporcovi riadne a včas doručené, odporca sa ospravedlnil z neprítomnosti z dôvodu zlého zdravotného stavu, k čomu doložil lekárske potvrdenie. Zároveň žiadal, aby súd rozhodol vo veci aj bez jeho prítomnosti a zotrval na vyjadrení uvedenom v podanom odpore.

Navrhovateľka na pojednávaní zotrvala na podanom návrhu. Poukázala na to, že odporca vykonával exekúciu na základe návrhu navrhovateľky a na podklade predložených exekučných titulov. Navrhovateľka zistila, že exekútor vymohol časť pohľadávky v sume 531,10 €, avšak oprávnenému exekútor nevyplatil žiadne vymožené prostriedky. Exekútor si tieto finančné prostriedky ponechal. K námietke odporcu navrhovateľka uviedla, že zodpovednosť exekútora je daná ust. § 33 zák.č. 233/1995 Z.z. (ďalej len EP). Podľa § 36 ods. 8 EP je stanovená lehota na splnenie povinnosti exekútora na poukázanie peňažných prostriedkov oprávnenému po tom, čo mu boli v exekúcií vyplatené, preto má navrhovateľka priamy nárok voči odporcovi a vo vzťahu k zodpovednosti štátu sa jedná o zodpovednosť spoločnú a nerozdielnú. Poškodený má preto právo na výber, voči komu si svoj nárok uplatní.

Na základe predložených listinných dôkazov a obsahu exekučného spisu č. EX 411/2006 súd považoval za preukázané, že navrhovateľka podala u súdneho exekútora E. Y. F. dňa 29. 03. 2006 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému JASMIN BLUE s.r.o, Prievidza. Žiadala o vymoženie pohľadávky vo výške 130.341,-- Sk na podklade právoplatných rozhodnutí navrhovateľky, ktorým bola povinnému uložená povinnosť uhradiť predpísané poistné. Okresný súd Prievidza vydal dňa 25.04.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 07.07.2006 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie. Podľa oznámenia H. R., zastupujúceho súdneho exekútora, sú evidované čiastky vymoženej pohľadávky v sume 531,10 €, zastupujúci exekútor nemá vedomosť o tom, ako pôvodný exekútor rozdelil úhrady.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 18C/135/2014 bolo zistené podľa oznámenia Slovenskej komory exekútorov zo dňa 18. 02. 2015, že súdny exekútor E. Y. F. je stále vedený v zozname súdnych exekútorov. Podľa oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR došlo dňa 21. 06. 2009 k rozhodnutiu o pozastavení výkonu funkcie exekútora E. Y. F. - súdneho exekútora so sídlom exekučného úradu vo B., P. Č. X. Pozastavenie výkonu exekúcie stále trvá.

Na základe námietky odporcu o jeho pasívnej legitímácii, súd v prvom rade posudzoval dôvodnosť tejto námietky. Navrhovateľka uplatňovala svoj nárok titulom náhrady škody s poukazom na výkon súdneho exekútora v rámci exekučného konania. Odporca v tomto konaní bol navrhovateľom označený ako fyzická osoba. Je však zrejmé, že odporca vykonával funkciu súdneho exekútora pri vymáhaní pohľadávky navrhovateľky ako oprávneného. Na základe zistenia súdu je nepochybné, že v čase rozhodovania v tejto veci odporca naďalej je vedený ako súdny exekútor, hoci má pozastavenú činnosť exekútora rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR.

V kontexte tohto právneho hodnotenia súd konštatuje, že Najvyšší súd SR sa vo viacerých svojich rozhodnutiach venoval problematike výkladu vzťahu medzi exekútorom a účastníkmi exekučného konania, ktorý bol vyjadrený okrem iného aj v rozhodnutiach - uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo 199/2009 zo dňa 18. 02. 2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 4/2011 zo dňa 08. 08. 2012. Súd cituje právne zhodnotenie uvedené v predmetných rozhodnutiach nasledovne.

Občianskoprávnymi vzťahmi sú majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony (viď § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tieto vzťahy sú upravené normami súkromného práva a sú založené na princípoch právnej rovnosti ich subjektov; práva a povinnosti, ktoré sú obsahom právnych vzťahov tejto povahy, vznikajú na základe prejavov vôle vyplývajúcich z princípu autonómie vôle ich subjektov. Vzťahy, ktoré sú založené na nerovnom právnom postavení ich účastníkov a v ktorých orgány verejnej moci rozhodujú o právach a povinnostiach účastníkov na báze autoritatívnosti, sú verejnoprávne.

Pre vyriešenie otázky, či ten - ktorý právny vzťah je súkromnoprávny alebo verejnoprávny, je nevyhnutné predovšetkým zistiť, z ktorého právneho vzťahu sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok (predmet súdneho konania). Tento vzťah treba následne analyzovať a správne právne posúdiť. Za účelom zabezpečenia podkladov, nevyhnutných pre tento postup, ukladá zákon žalobcovi povinnosť uviesť vždy už v žalobe rozhodujúce skutočnosti (§ 79 ods.1 O.s.p.), ktoré majú súdu umožniť, aby daný právny vzťah a z neho vyvodzovaný nárok analyzoval a právne kvalifikoval z aspektov, významných nielen pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy (napr. právomoci, príslušnosti, spôsobilosti byť účastníkom konania), ale aj pre posúdenie veci samej. Žalobca je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť, nemusí ho

však právne vyhodnotiť a odôvodniť. Je totiž vždy vecou súdu, aby podal jeho právnu kvalifikáciu. Ak ho ale predsa len v žalobe právne vyhodnotí, súd tým nie je viazaný.

Exekútor je v zmysle § 2 Exekučného poriadku štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (ďalej len „exekučná činnosť“). Podľa § 3 Exekučného poriadku exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní.

Z definície právneho postavenia súdneho exekútora podanej priamo Exekučným poriadkom (viď vyššie) vyplýva, že exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu. Právne postavenie exekútora je ustanovené tak, že v rámci delby verejnej (štátnej) moci sa exekútor podieľa na realizácii základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na súdneho exekútora vykonávajúceho exekučnú činnosť treba v zmysle uvedeného hľadieť ako na orgán, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom zákonom, a to Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom. Dovolací súd poznamenáva, že ustanovenie § 5 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. septembra 2005 (kedy nadobudla účinnosť jeho novela daná zákonom č. 341/2005 Z.z.) výslovne uvádza, že vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci.

Súd uvádza, že žalobca je povinný žalobou uplatnený nárok (iba) skutkovo vymedziť. Právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu („iura novit curia“). Pokiaľ súd rozhoduje o nároku na plnenie na základe skutkových okolností, so zreteľom na povahu ktorých alebo spôsob opísania ktorých prichádza do úvahy možnosť podriadenia žalobou uplatneného nároku pod inú hmotnoprávnu normu, než je uvedená v žalobe, musí vec právne posúdiť podľa zodpovedajúcej normy bez ohľadu na to, či je v žalobe uvedený (alebo správne uvedený) právny dôvod požadovaného plnenia. V danom prípade - so zreteľom na to, ako a čím navrhovateľka vymedzila skutkový rámec, z ktorého vyvodzovala jej nárok na zaplatenie požadovanej sumy, je potrebné vyriešiť otázku, či žalobou uplatnený nárok vyplýva zo vzťahu zodpovednosti súdneho exekútora za škodu spôsobenú účastníkovi konania v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého súdny exekútor v prípade, že osobitný zákon neustanovuje inak, zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej len EP), ak osobitný zákon 3j) neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Súd skúmal, či iný osobitný zákon ustanovuje zodpovednosť za konanie exekútora. Citované ust. odkazuje priamo na zák.č.514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Podľa § 1 zák.č.514/2003 Z. z. tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 zák.č.514/2003 Z. z. na účely tohto zákona

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 zák.č.514/2003 Z. z. ods.1) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. 2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 3 zák.č.514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 zák.č.514/2003 Z. z. ods. 1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa ods. 4) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Súd konštatuje, že pokiaľ súdny exekútor prijal plnenie od povinnej a toto plnenie nevyplatil oprávnenému, t. j. navrhovateľke, hoci na to bol povinný, jeho konanie sa posudzuje ako nečinnosť pri výkone verejnej moci a z tohto dôvodu patrí navrhovateľke nárok na náhradu škody voči štátu, ktorý je pre tento konkrétny prípad zastúpený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Gramatickým výkladom citovaného ust. § 33 EP („ak osobitný zákon neustanovuje inak“) možno jednoznačne vylúčiť tvrdenie navrhovateľky, že v tomto prípade sa má jednať o zodpovednosť za škodu spoločnú a nerozdielnu medzi exekútorom a štátom. V danom prípade nemožno konštatovať, že škoda bola spôsobená viacerými škodcami. Naopak, celkom jednoznačne bola škoda spôsobená len konaním, resp. opomenutím konania odporcom ako súdnym exekútorom. Je potrebné vyriešiť otázku, kto je zodpovedným subjektom za toto konanie a teda kto je nositeľom povinnosti nahradiť spôsobenú škodu. Súd ustálil, že v tomto prípade je zodpovedným subjektom štát zastúpený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

Na podporu tohto záveru súdu svedčí aj súčasná právna úprava EP, kedy novelou č. 299/2013 Z. z. účinného od 1.11.2013 bolo rozšírené ust. § 36 o ods. 8 až 12, ktoré znejú:

(8) Ak exekútor prijme peňažné prostriedky, je povinný tieto poukázať oprávnenému bezodkladne, najneskôr do 14 dní od ich prijatia, ak odsek 9 alebo štvrtá časť tohto zákona neustanovuje inak alebo ak sa exekútor s oprávneným písomne nedohodol inak. Lehota na poukávanie peňažných prostriedkov nesmie byť dlhšia ako 90 dní; dohody, podľa ktorých má lehota presiahnuť 90 dní, sú neplatné. Ak exekútora zastupuje zástupca alebo ak ide o náhradníka exekútora, uplatní sa povinnosť podľa prvej vety uplynutím 14-dňovej lehoty počítanej odo dňa, keď sa zástupca alebo náhradník ujal exekútorského úradu.

(9) Lehota na poukávanie plnení podľa odseku 8 sa uplatní, ak prijaté čiastkové plnenie presiahne päť eur a pri platbách poukazovaných exekútorom oprávnenému do zahraničia 50 eur.

(12) Porušenie povinnosti exekútora podľa odseku 8 je závažným disciplinárnym previnením.

(13) Ak exekútor oprávnenému peňažné prostriedky podľa odsekov 8 a 9 nepoukáže, môže súd na návrh oprávneného a po predchádzajúcom vyjadrení exekútora uložiť exekútorovi povinnosť poukázať peňažné prostriedky oprávnenému do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Uvedené konanie exekútora zákon považuje za neplnenie povinností exekútora vyplývajúce z činností pri výkone štátom zverenej verejnej moci a preto je exekútor za neplnenie povinností disciplinárne zodpovedný, avšak voči oprávnenej osobe, ktorej vznikne škoda konaním, resp. opomenutím konania exekútorom, je zodpovedným subjektom štát. Vzhľadom na uvedené závery súd konštatuje, že odporca, tak ako je označený v návrhu na začatie konania nie je nositeľom povinností splniť pohľadávku, ktorej sa domáha navrhovateľka v tomto konaní a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods.1 O. s. p. V tomto konaní bol plne úspešný odporca, ktorý si v tomto konaní žiadnu náhradu neuplatnil a preto súd vyslovil, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).